

[Handelsministeren.]

Lovforslagets § 3 indeholder en Del nye Bestemmelser, hvorefter der oprettes et Banknævn paa tre Medlemmer, som Ministeren udnævner efter Indstilling fra henholdsvis Nationalbanken, de københavnske Banker og Provinsbankerne. Jeg henviser i øvrigt til Bestemmelserne i Lovforslaget om dette Banknævn. Bankspektøren skal tiltræde Nævnet og leder som Formand Nævnets Møder. Virksomheden er kun af raadgivende Karakter. Der skal naturligvis gives en Instruks for, hvorledes Nævnets Arbejde nærmere skal foregaa, og Ministeren for Handel og Industri fastsætter Reglerne i denne Instruks. Det er bestemt, at der paahviler Nævnets Medlemmer Pligt til at hemmelholde, hvad de i deres Egenskab af Medlemmer af dette Banknævn bliver vidende om, og de er i denne Henseende undergivet samme Ansvar som det i § 18, 3die Stykke, nævnte, det vil sige, de er underkastede Straffelovens Bestemmelser i dens § 139 og Tjenestemandslovens Bestemmelser i dens § 4. Det er givet — for at undgaa enhver Tvivl i saa Henseende siger jeg det udtrykkeligt, som det ogsaa er sagt og pointeret under Forhandlingerne i det andet høje Ting —, at Nævnet ikke kan komme til at deltage i Afgørelsen af Spørgsmaal den enkelte Bank vedrørende.

§ 4 i Lovforslaget er i det væsentlige uforandret i Forhold til den gældende Lov, men er ændret i Forhold til det Forslag, som jeg fremsatte i Folketinget, og som var tiltraadt af Bankudvalget paa nær et enkelt Medlem. Jeg havde i § 4 optaget en Bestemmelse om, at Banker i Fremtiden kun kunde oprettes med Ministerens Godkendelse, men mit Forslag derom har ikke kunnet vinde Tilslutning i det andet høje Ting, hvad jeg i og for sig beklager. Koncessionsprincippet, som der her er Tale om, er indført i vort Naboland Sverige, men Venstre og de Konservative har ikke ment at kunne gaa med til denne Bestemmelse, og den er derefter udtaget af Lovforslaget.

§ 5 indeholder den nye Bestemmelse, at der kan hengaa indtil 6 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden, inden Bankernes Vedtægter bringes i Overensstemmelse med Loven. I den gamle Lov var Tidsfristen fastsat til 3 Maaneder. I øvrigt indeholder denne Paragraf kun neutrale Bestemmelser af ret selvfølgelig Art, som jeg ikke skal omtale nærmere.

§ 6 indeholder en ny Bestemmelse med Hensyn til nystiftede Bankers Egenkapital,

der for Fremtiden skal udgøre mindst 300 000 Kr. mod efter den nugældende Lov mindst 200 000 Kr. Jeg gør udtrykkeligt opmærksom paa, at der er Tale om Egenkapital; man kan jo tænke sig det Tilfælde; at en Bank allerede fra sin første Start har mere Kapital end den egentlige Aktiekapital. Desuden indeholder Paragraffen en Dispensationsbestemmelse for de Banker, der endnu ikke har 200 000 Kr. i Aktiekapital. De faar 5 Aar og kan med Ministerens Tilladelse faa 10 Aar til at bringe deres Egenkapital op til de lovbefalede 200 000 Kr. — Endvidere er der i denne Paragraf en Bestemmelse med Hensyn til Aktietegningen. Denne skal i Henhold til Paragraffens 1ste Stykke foregaa saaledes, at der ved Tegningen indbetales mindst 50 pCt. mod hidtil 25 pCt., og Resten af Kapitalen skal indbetales i Løbet af et Aar, medens der i den gældende Lov er fastsat en længere Tidsfrist. Jeg henviser ogsaa til Bestemmelsen i Paragraffens sidste Stykke om Begrænsning af Adgangen til, jeg kan næsten sige, uden Penge at tegne Aktier ved Starten af en ny Bank.

§ 7 er uændret for Hovedregelens Vedkommende, idet der fortsat kræves, at Egenkapitalen skal udgøre mindst 10 pCt. af Bankens samlede Gælds- og Garantiforpligtelser af enhver Art, men hertil er der som nyt knyttet en Bestemmelse om, at de samlede Garantiforpligtelser ikke maa overstige 75 pCt. af Egenkapitalen, dog bortset fra Rembourser og fra Forpligtelser, for hvilke der haves Modregningsret eller anden uomtvistelig Sikkerhed. Her er altsaa Tale om en Skærpelse af Hensyn til Sikkerheden for Indskyderne.

§ 8 angaar Bestyrelsesforholdet. Kravet til Ledelsen er i denne Paragraf skærpet betydeligt, og der er trukket noget skarpere Grænser end i den gældende Lov med Hensyn til Forholdet mellem de enkelte Grene af Ledelsen. Jeg vil her henlede Opmærksomheden paa 3die Stykke, sidste Punktum, hvor der staar, at af Vedtægterne skal det udtrykkeligt fremgaa, hvorvidt Repræsentantskabet er pligtigt at prøve Aarsregnskabs Rigtighed, og for saa vidt Repræsentantskabet underskriver Aarsregnskabet, skal det af Paategningen fremgaa, i hvilket Omfang det har prøvet Regnskabs Rigtighed. Jeg tillægger denne Bestemmelse ikke ringe Betydning. Den er en Indskærpelse af, at Bankledelsen skal være sig sit Ansvar bevidst og ikke give Udtryk for, at den har sat sig ind i Forholdene, uden at den i Virkeligheden har været i Stand til at gøre det. Det er ogsaa i denne Paragraf